Ч. 118. Субота 10 червня (28 мая) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат.сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за злоafterm оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цїлий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Віденьска праса про ситуацию. — Голоси праси про становище Австриї в справі альбаньскій. — Султан в Солуни. — Ческа виборча борба на Мораві.

Крім звістних вже подробиць доносить ще віденьска „Zeit“ про скликане палати послів, що слїдує:

Президентом із старшини буде імовірно др. Фукс. Християньско-суспільне сторонництво поставить імовірно знов кандидатуру дра Паттая на президента палати. Коли би др. Паттай не був вибраний, то імовірно згоджено би ся на дра Ебенгоха. Лїтні ферії нової палати будуть, здаєть ся, дуже короткі і потревають лише до 5 вересня. Сойми по мисли дотеперішних диспозиций будуть скликані аж в місяци грудни.

Урядовий орґан християньско-суспільного сторонництва „Korresp. Austria“ доносить: В кругах християньско-суспільного сторонництва панує пересьвідчене, що в лїтній сесиї не буде піднята ніяка більша праця парляментарна. Під сьвіжим вражінєм виборчої кампаниї нї одно із сторонництв не буде настроєне до праці, так що перед осению не можна надїяти ся прояснення полїтичної ситуациї.

Крім того замічує „Austria“, що в християньско-суспільних кругах укріпило ся пересьвідчене, що на всякий случай належало би перед розпочатєм праць змінити дотеперішний реґулямін нарад в дорозї розпорядження.

Всї берлиньскі часописи дуже живо обговорюють вчерашну статю „Fremdenblatt-у“ в справі альбаньскій. Деякі часописи підносять, що не виключена річ, що Австрия задумує виступити в справі альбаньскої ворохобнї більше рішучо нїж доси і може в тій справі порозуміє ся з Росиєю для спільного поступовання.

Дальше підносять, що статя „Fremdenblatt-у“ подумана для Туреччини приязно. Після тих часописий єсть она доказом, що між Австро-Угорщиною а Росиєю в тій справі мусить бути тїсне порозуміне бо й Росия, що вислала турецкому правительству звістну ноту, зробила то в прихильности для Туреччини. Нїмецке правительство в цїлій тій справі зовсім годить ся зі становищем правительства австро-угорского.

З Солуня доносять, що султан вчера без пригоди висїв на берег і в'їхав до міста. Зібрані в порті великі товпи публики витали султана з одушевленєм. Великолїпність окружаюча султана, зробила на маси велике вражінє. Султан поручив одному із своїх секретарів, аби удав ся до бувшого султана Абдул Гаміда і повитав єго іменем султана. По полудни султан приймив на авдиенциї консулїв чужих держав.

З Константинополя виїхав вчера до Солуня міністер війни Магмуд Шефкет паша, аби прилучити ся до дружини султана. Причиною опізнення єго виїзду було нагле заостренє положеня в Альбаниї.

В теперішній виборчій кампаниї на Мораві ческі партиї подїлили ся на два табори: клерикальний і противклерикальний. Партиї клерикальні (католицко-народна і християньско-суспільна) суть дотепер найбільшими полїтичними партиями серед моравских Чехів. Они мають найбільше число послів так в соймі як і в парляментї. Против них станув тепер виборчий бльок партиї людової поступової, яка повстала в зимі сего року зі злуки партиї людової і поступової, аґрарної і социяльно-демократичних автономістів під одним кличем: ослабити клерикалїзм. Партия так зв. народних социялїстів веде виборчу акцию на власну руку, ставляючи своїх кандидатів против кандидатів поступового бльоку. Вигляди бльоку противклерикального лїпші, як клерикальних партий. Найбільший успіх буде мати мабуть партия людова поступова, яка вибере між ин-

---

14)

Славні купелеві місця в Европі.

(Після Кляра, Штайна, Вебера і др. — зладив К. Вербин).

(Дальше).

Придивім же ся тепер Вісбаденови трохи близше.

Вісбаден можна би подїлити на три части: Старе місто з вузкими і крутими улицями, займає саму середину. Що дальше від него, то нове місто. Коли же станемо на улици Вільгельма і глянемо на схід, то нашим очам представить ся чудовий вид. Тут повнїсенько прекрасних віль серед городів; се нїби якийсь инший новий, найновійший Вісбаден, місто де найбільше перебуває заграничних гостий. Подібний вид представить ся нашим очам і з улици Тавнус, коли глянемо в східну і північно східну сторону; всюди сади і виноградники а серед них прекрасні віллї. Єсть куди проходжувати ся хоч би навіть лиш в самім місті.

Там, де улиця Тавнус сходить ся з улицею Вільгельма і улицею Зоненберґ, отже саме коло старого міста, на схід него то найкрасша і найважнїйша часть Вісбадену, бо тут справдешне купелеве місце. По однім боці ул. Вільгельма знаходить ся старий театр і площа театральна з бронзовим погрудєм Шілєра а по другім боці, якраз напроти єсть площа звана Курзаль з т. зв. анґлїйским городом по однім боці того города від півночи єсть стара кольонада, а по другім боці від полудня величавий новий театр з кольонадою. В глубинї виднїє ся величавий дім курацийний т. зв. Кургавз а поза ним тягне ся долиною величезний парк. Зараз з початку сего парку перед курацийним домом виднїєсь красний ставок, посеред котрого скаче високо в гору водограй т. зв. велика фонтана. Напротив сих будівель по другім боці ул. Зоненберґ виднїє ся палата Павлини, колись княжа палата а нинї приватна власність, величавий будинок серед прекрасного парку, нагадуючий своїм стилем Альгамбру.

З церков належить до найкрасших: католицка головна церква сьв. Боніфатия збудована з червоного пісківця в романьскім стилю; головна ґотицка церква на площи званій торговицею напроти ратуша і королївскої резиденцийної палати. Коло головної католицкої церкви мають старокатолики свою церкву. Анґлїйці мають свою церкву при ул. Франкфуртскій в тій части міста, де самі віллї а далеко майже вже за містом на горі Нерона знаходить ся росийска православна церква з пятьма позолочуваними банями; тут знаходить ся нагробник росийской княгинї Єлисавети Михайловної що померла ще 1845 р. Коло сеї церкви знаходить ся ще й невеличке росийске кладовище.

Тут би може згадати кількома словами і про кладовища у Вісбаденї, бо они суть характеристичні для сего міста. Нове кладовище на північнім заході від міста, а на заході від гори Нерона нагадує своїми нагробниками статуами і гробницями славні італїяньскі кладовища в Мілянї і Ґенуї а єсть може ще о стілько красше, що виглядає мов би красний великий парк. Межи кипарисами і горчиками нїби укриті знаходять ся ту гробницї одна від другої у віддали і творять нїби кожда для себе свою окрему домівку. То нїби вілї померших. Старе кладовище лежить близше міста. Оно, що правда, скромнїйше, менше на нїм пишних статуй і гробниць, але таки якось тут більше відчуває ся той сум, який повинно в нас викликувати місце померших.

Але лишім померших а вернім до тих, що хотять жити і шукають помочи у Вісбаденї. Єсть тут аж 30 мінеральних жерел а всї они з виімкою лиш одного т. зв. гнилого (Faulbrunnen), що знаходить ся недалеко касарнї піхоти і войскового касина мають теплоту від 49 до 69 степенів Цельзия, отже всї суть сильно горячі. Найгорячійше єсть, як вже було сказано, жерело Кохбрунен, що знаходить ся при ул. Тавнус. Над ним піднимає ся величезний будинок з банею по серединї. Давнїйшими часами було у Вісбаденї двайцять кілька купелевих домів, між тими і два жидівскі, до котрих спроваджувано воду з жерел підземними каналами. Тепер єсть одно величезне купелеве заведенє Августа-Вікторин, положене в полуднево-східній части міста між улицями Франкфуртскою а Вікторня а в серединї міста недалеко від ратуша єсть друге заведенє призначене головно для войскових. На-

шими свого провідника др. Страньского, др. Перка, звістного яко автора lex Перек, шкільного закона з 1907 р., на підставі якого не можна примусити посилати дітий прим. ческої народности до шкіл німецкої народности і на відворот, Сляму, Шіленього і ин. Партия аґрарна здобуде кілька мандатів. Клерикали розвинули велику аґітацию, але кілька мандатів мабуть утратять.

Також вигляди социяльних демократів лихі через внутрішний розкол на централістів і автономістів. Через те не удержать ся при пяти мандатах, здобутих в 1907 р. Социяльно-демократичні автономісти стоять сильнійше, як централісти, прихильники одноцільних заводових орґанізаций. Боротьби між двома тими таборами на час виборів не удало ся успокоїти навіть Адлєрови, а централісти заповідають, що і при тіснійших виборах не будуть голосувати на автономістів. Автономісти Прокеш і Гібеш здобудуть мабуть мандати. Централісти ставлять кандидатів в 20 округах, але не здобудуть ані одного мандату.

З инших партий треба згадати ще партию промисловців, яка також ставить кілька кандидатів. Староческа партия кандидує лиш Жачка, бар. Пражека і Кульпа, але їх вибір не є певний. Вислід виборів з ческої куриї на Мораві буде мабуть такий, що скріпить опозицийне крило в ческім клюбі.

Новинки.

Львів, 9 червня 1911.

— Вибори до Ради державної. В декотрих місцевостях визначають години, коли розпочинає ся акт виборчий і кінчить ся голосоване, заряджено рівночасно перерву виборів в годинах полудневих і виказано то в картах леґітимацийних.

Позаяк ординация виборча до Ради державної крім відрочення акту виборчого, предвидженого в § 28 уступ 1., не предвиджує ніякої перерви в ході акту виборчого, Є. Екск. п. Намістник поручив ц. к. старостам і президентам міста Львова і Кракова, щоби о скілько в якій небудь місцевости таку перерву заповіджено, заряджене то сейчас змінили і плякатами публично оголосили, що акт виборчий буде відбувати ся одним тягом без заповідженої перерви. Реченець розпочатя акту виборчого і закінчене голосовання означене в картах леґітимацийних, не має внаслідок того дізнати ніякої зміни.

— В стані здоровля Є. Е. Вп. Митрополита ґр. Шептицького настало від позавчера значне полїпшенє; горячка зменшила ся, сон був спокійний і апетит поправив ся.

— Іменованя. Є. Вел. Цісар іменував радника Намістництва Юл. Кадіого радником Двора при тій же власти, а старостів Ів. Невядомского і Север. Землєра радниками Намістництва. — Є. В. Цісар надав повітовому комісареви Стан. Шавловскому достоїньство підкоморого. — Львівский висший суд краєвий іменував старшого офіцияла канцелярийного у Львові, Вільг. Клямута ведучим книги ґрунтові для Львова.

Президия краєв. дирекциї скарбу іменувала елевів евіденцийних: Ем. Кучеру, Пет. Ґавроньского, Стеф. Спиру, Меч. Рутовского, Том. Шиманьского, Рудольфа Іванчука, Ів. Спільку, Вячесл. Бабака, Ем. Климащува, Мих. Думу, Том. Фліса, Тад. Габдаса, Ів. Кукля, Володисл. Нахайского, Романа Стржесака, Стан. Тарковского і Ад. Мацкевича ґеометрами евіденцийними II. кл. в XI. кл. ранги.

— Директор зелізниць держ. радник Двора Рибіцкий виїздже нині по полудни на дві неділі до Штокгольму на европейску конференцию в справі розкладу їзди. Управу дирекциї обнимає заступник директора радник секцийний др. Юрий Юнга

— Нові посади по судах. Міністерство судівництва утворило в окрузї львівскої апеляциї нові судові і канцелярийні посади, які мають ще сего року обсадити. У Львові утворено ще дві посади судових радників, дві в Станиславові і одну в Сучаві, дальше по одній посаді повітових судиїв у Золочеві, в Бучачи, в Делятині і Радівцях, також чотири посади судиїв в Яблонові, в Сколїм, в Серетї і в Вижниці. З канцелярийних посад мають бути утворені дві посади старших канцелярийних офіциялів, із сих одна в Станїславові, друга в Бучачи, чотири посади канцелярийних офіциялів і три посади судових канцелїстів у Львові, в Ходорові, в Сколїм, в Товмачи, в Теребовлї, в Заболотові і у Вижниці. Крім сих посад має ся побільшити о 15 посад також число канцелярийних помічників.

— З Дирекциї жіночих шкіл СС. Василиянок в Станиславові ул. Заболотівска ч. 13—15. Вписи до приватної жіночої семінариї учительскої дозволеної рескр. Є. Е. п. Міністра Ісповідань і Просьвіти з дня 30/X 1909 ч. 40.102 і до школи вправ при тій семінариї відбудуть ся перед вакациями дня 27 і 28 червня, по вакациях 30 і 31 серпня.

Вступний іспит на I. рік семінариї відбуде ся перед вакациями 29 і 30 червня, по вакациях 1 і 2 вересня.

— Дрібні вісти. Президентом міста Львова вибраний вчера п. Йосиф Найман а віцепрезидентом др. Леонард Шталь. — На двірци зелізничім Підзамче арештовано вчера в реставрациї III. кл. якогось Івана Гербу, котрий забавляв ся там весело і сипав грішми на право і лїво. При арештованім знайдено 577 кор.; звідки їх має того не міг чи не хотів сказати. Гербу задержано в арештї аж доки справа не вияснить ся. — Кравець Матис Цукер поставив на льотерию числа 58 і 21 а вийшли 58 і 24. Щоби мимо того виграти „амбо", Цукер пофальшував число 21, зробив з него 24 а відтак явив ся в колектурі і казав виплатити собі „амбо" в сумі 8 кор. 16 сот. Колектант по виплаті спостеріг обманьство, вишукав Цукера і віддав в руки поліциї. — 14-лїтний злодій Норберт Флюс витягнув п. Т. Ленобель на улици Кароля Людвика з кишені полярес з сумою 50 кор. Прохожі добачили то, зловили молодого злодія і віддали в руки поліциї. — П. Климентина Куйбідівна згубила книжочку вкладкову на 390 кор. а п. Вол. Польо знайшов перед кількома днями в каварни „Едісон" золотий перстінь з гербом.

— Конкурс. Головний виділ руского Товариства педаґоґічного у Львові розписує отсим конкурс на приняте учениць до інститута ім. сьв. Ольги на рік шкільний 1911—1912. Приятих може бути 75 інституток. Місячна оплата від кождої виносить 40 кор., крім того 2 К за пранє і 10 К одноразового датку за зужите інвентаря. Кожда інститутка мусить мати: 6 сорочок, 3 спідниччи і 1 зимову гальку, 6 майток, 6 пар панчіх, 12 хустинок, 2 фартушки, 1 чорний до школи, 4 пошевки, 4 ручники, простирала (3 тонкі а 3 грубші), 2 пари черевиків, 2 вовняні суконки, 2 капелюхи (зимо-

---

конець треба ще згадати про водолїчниче заведенє в долині Неро, де лїчать студеною водою.

Вісбаден і єго жерела знані були вже за римских часів під назвою Fontes Mattiaci — матияцкі жерела, бо саму місцевість називали Римляни Матіякум. З римских часів лишив ся у Вісбадені ще й до теперішних часів останок з римских укріплень т. зв. поганьский мур (Heidenmauer) коло старого кладовища, котрий як здаєсь, творив звязь межи римскою кріпостию а давною оселею. Около 1150 р. перейшло місто і єго охрестність в посідане ґрафів Насавских. Місто натерпїло ся дуже підчас трийцятьлїтної війни а в 1644 р. єго зовсім знищено. Від 1806 до 1866 було оно столицею князївства насавского, а від того часу стало головним містом пруської провінциї.

6.

Віші, францускиий Карльсбад.

Карльсбад—Вісбаден—Віші взаїмно себе заступають, взаїмно доповняють, бо їх води лїчать на одні і тоті самі недуги: хороби жолудка і кишок, як уперті нежити, ґіхт і ревматизм, деякі хороби нирок і т. д. Кому не поміг Карльсбад або Вісбаден, той нехай їде до Віші, або на відворот. Ба, в послідних часах виринула гадка, чи навіть для тих, що можуть, не лїпше їхати до Віші як до Карльсбаду. Карльсбад має своє найважнійше жерело Мільбрунен, Вісбаден своє — Кохбрунен а Віші своє — Ґранд Ґріль (la Grande Grille). Як карльсбадска Мільбрунен, як вісбаденьска Кохбрунен так і вода Ґранд Ґріль з Віші розходить ся міліонами фляшок по цілім сьвітї і можна єї певно дістати в кождій торговли мінеральними водами.

Віші (Vichy), то місто в середній Франциї в полудневій стороні департаменту Алїє над рікою Алїє (Allier), по правім єї боцї. Місто се має около 15.000 жителів і складає ся з двох частий: зі старого міста на полудни і нового красшого на півночи. В урядовім провіднику по Віші сказано, що з него в найновійших часах зроблено малий рай. Ну, до раю хоч би й малого ще сему місту далеко, але то треба признати, що у Віші жиє ся дуже приятно, коли вже хтось мусить тут побути задля курациї довший час.

Вздовж берегів ріки Алїєри тягнуть ся красні огороди, а через місто тїнисті алеї. Положене на рівнинї між низькими горбами єсть оно завсїгди виставлене на велику спеку, та й ріка, що суне ся лїниво, не приносить ніякої охолоди.

Осередком купелевого житя єсть Касино, красний просторий будинок з великою концертовою салею, з читальнею, салями до гри і товариских забав. Перед Касином тягнуть ся широкі пишні алеї, котрі ще Наполеон I. казав позасаджувати. Они тягнуть ся аж до купелевих домів і творять променаду більше і менше елеґантного товариства.

Там особливо підчас концертів зрана і пополудни дуже оживлено і весело. Зараз коло Касина знаходять ся жерела, котрі дають богато горячої мінеральної води. Хороші дївчата в ясно-сірім одїню і в білих чипочках на голові подають гостям чудотворну воду, від котрої многі тисячі сподївають ся здоровля і щастя. Сезон купелевий триває тут від мая до вересия, а за той час буває тут звичайно около 50.000 купелевих гостий. Велике купелеве заведене, в котрім що дня роблять 3.500 купелів, належить до держави і она випускає єго в аренду.

Але на самім питю мінеральної води і на купелях курация у Віші ще не кінчить ся. Треба ще лїчити ся і з душевного пригнобленя, з яким тут многі недужі приїздять. Длятого загальним тут кличем єсть: „Проч з нудьгою!" Треба бавити ся і весело час опроводити. На брак ріжнородности під тим зглядом не можна тут жалувати ся. В Касині відбувають ся що дня представленя театральні. Крім того суть ще два поменші театри. Дальше відбувають ся тут що лїта перегони наколесників, кінські перегони, реґати, а навіть борби биків. На брак музики тут також не можна жалувати ся, а противно, чує ся єї тут більше як би потреба. В найпершій реставрациї в Віші грає постійно циганьска музика, а кого на то стати, той може собі позволити і заграти для забави в карти та й для забави програти більшу суму. Для декого й то виходить на здоровле.

Віші має всего десять всїляких жерел, котрі разом дають 6230 гектолїтрів води на день. Віші знане було вже Римлянам під назвою „теплого села" (Vicus calidus), але пішло в забуте, аж за короля Людвика XIV. віджило на ново, а нині має славу сьвітового місця купелевого.

(Дальше буде).

вий і літний), зимовий плащик і літне пальто, — сінник, коцик на ліжко і подушку, щітку до чищеня суконок і черевиків, гребінь густий і рідкий, кусок мила. Суконки і капелюхи мусять бути зовсім скромні. Всьо біле мусить бути позначене. Реченець вношеня подань до 28 червня с. р. включно. Адреса: Руске Товариство педаґоґічне у Львові, ул. Мохнацкого 12.

— **Іспит зрілости в II. (німецкій) ґімназиї у Львові** зложили слідуючі ученики: Фр. Адамович (з відзн.), Волод. Бачиньский (з відзн.), Герман Ганс (з відзн.), Боркенфельд Авраам (з відзн.), Борехер, Врабек, Хризант Гуглевич (з відзн.), Капер (з відзн.), Кауфман, Денис Кондрацкий, Корн, Лявтерштайн (з відзн.), Ляйбах, Майзельс, Мільбавер, Іван Панас (з відзн.), Плеґавский (з відзн.), Равіц, Ріхтер, Солтис, Вас. Серединьский (екстерн.), Роберт Унґер, К. Інґер, Шенгубер (з відзн.).

— **Землетрясенє.** З Баку доносять, що вчера о 3 год. рано дало ся там почути землетрясенє, котре тревало 10 мінут. Кілька домів єсть ушкоджених. — Про землетрясенє в Мехіку доносять дальше: Остаточно стверджено, що число погибших внаслідок землетрясеня виносить 63 а ранених 75. В числї убитих єсть більше як половина вояків. Також 12 жінок войскових погибло під мурами касарні. Землетрясеня незапримічено в цілім місті, бо оно обмежило ся лиш на північну і північно-західну часть міста. Землетрясенє наробило великої шкоди, також поза містом, під розваленими домами згинуло богато людий, а богато остало ся без криші. Шкоду якої наробило землетрясенє в самім Мехіку, обчисляють на пів міліона долярів.

— **По росийски.** З Житомира на Волині доносять: Оден з вояків стояв на варті коло пороховні 32 годин без перерви; командант так був занятий грою в карти, що зовсім о нім забув. Вояка знайдено ледви ще живого.

— **Самоубийства.** В готели Подільскім, при ул. Городецкій застрілив ся оногди робітник пекарский Цобель зі Стрия, еміґрант з Росиї. — Дня 6. с. м. найдено в Заліщиках на пасовиску за касарнями тіло ученика І. року учительскої семінариї, котрий з невідомих до тепер причин відобрав собі житє вистрілом з револьвера, на котрім найдено карточку з написом „віддати матери“.

Телеґрами.

Берно (моравске) 9 червня. Департамент санітарний намістництва оголошує, що донесенє „Lidov-их Novin“ о случаю холери в Берні єсть безосновне.

Мадрид 9 червня. В палаті послів на запитанє що до стану річий в Марокку, заявив президент міністрів Каналехас, що Ішпанія уважала за відповідне зі взгляду на непевність ситуациї поробити запобігаючі кроки, але не думає зовсім запускати ся в підприємства воєнні або допускати ся инших насильств на шкоду инших народів. Ішпанія не відступить також від договорів, заключених з иншими державами. Історичні права Ішпанії суть строго означені. Ішпанія не наміряє робити здобутків. О межинародній небезпечности нема й бесіди.

Петербург 9 червня. Рада державна радила вчера над проєктом закона о народній просьвіті. Ґенеральний прокуратор синода заявив ся за відосланєм проєкту до комісиї, почім 52 голосами против 44 ухвалено внесенє прокуратора.

Константинополь 9 червня. Вчера стверджено новий случай смерти на холеру в місті Униєв над Чорним морем.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9,** 10·15, **1·30**, **2,** 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.

†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10,** 5·40, 10·10†), 10·30.

†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·0[illegible]

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55,** 5·16, 10·13, 9·52†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.

*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.

†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).

*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33,** 9·09, 11·33.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: Адам Краховецкий.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.